

ved Statsseminarierne eller Privatsseminarie- lærere. Jeg har anseet det for rigtig her ud- trykkeligt at udtale dette for at gjøre det klart, at Ministeriet, eller idetmindste jeg for mit Bedkommende, ikke opfatter Udeladelsen af den omhandlede Bestemmelse anderledes, end at Ministeriet har faaet friere Hænder i denne Hen- seende. Det Samme gjælder om Forandringen i Bestemmelsen angaaende den Orden, hvori Examinanderne skulle stedes til Examen. Jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, det vilde være uheldigt, at ikke Eleverne fra et enkelt Seminarium kunde gjøre Reisen til Examinationsstedet sam- men; men naar man nærer Frygt for, at Ministeriet skulde benytte dette til at skaffe Examinanderne examinerede af deres egne Læ- rere, troer jeg, at man ogsaa i den Henseende fuldkommen kan berolige sig. Der er Intet til Hinder for, at man benytter Seminarie- lærerne ved et Seminarium i Sylland til at være Medlemmer ved en Examenscommission, som examinerer Elever f. Ex. fra Soenstrup eller Staarup og omvendt. Jeg har blot villet udtale dette, for at gjøre det tydeligt, at Ministeriet har faaet friere Hænder.

P. Olsen: Jeg troer ikke, at jeg har udtalt, idetmindste har det ikke været min Me- ning at udtale, at den ærede Minister paa nogetstomhelst Punkt har støttet Lovforslaget i dets Heelhed. Dette har jeg ikke villet sige, thi det er ikke Tilfældet. Den ærede Minister har sat sig imod Loven paa ethvert Trin, men ikke imod Enkelthederne, saaledes som Lovfor- slaget er vedtaget her i Folkethinget. Overfor det ærede Medlem for Veile Amt (Berg) vil jeg sige, at jeg allerede har udtalt, at det ikke kunde være faldet mig ind at stille Vædrings- forslaget under Nr. 1, hvis jeg ikke havde seet mig nødsaget til at stille de andre Vædrings- forslag, og hvis ikke en Yttring var fremkom- men af den ærede Minister, som syntes at an- tyde, at han ikke troede at kunne forsvare for Seminarieeleverne at paalægge dem at reise nogetsteds hen til Examens Afholdelse uden at give dem Reiseunderstøttelse. Hvis disse to Ting ikke havde været, havde jeg ikke stillet Forslaget. Jeg betragter det ikke som et Prin-

cipspørgsmaal; men naar det ærede Medlem sagde, at det er 2 Gange vedtaget i Folkethin- get, at Examen afvejlende skal holdes i Kjø- benhavn og Aarhus, saa skal jeg gjøre op- mærksom paa, at, saaledes som Lovforslaget nu lyder, har der ogsaa tidligere i Folkethinget foreligget Forslag om, at Loven skulde lyde, men at det blev forkastet med 49 Stemmer imod 8. Den ærede Ordfører har jo et godt Haab, og jeg vilde ogsaa særdeles gjerne have et godt Haab, naar jeg kun havde Noget at bygge et saadant Haab paa. Den ærede Ord- fører meente, at vi kunde være temmelig sikre paa, at, naar Ministeren kom og forlangte en Bevilling til Reiseunderstøttelse, kunde vi af- vise et saadant Forlangende; jeg har ikke noget saa overordentlig stort Haab om, at vi ville afvise det. Den ærede Ordfører meente end- videre, at man neppe atter vilde falde paa at sætte Seminarielærere til at examinere deres egne Elever; men den ærede Ordfører glem- mer, at det er Paastanden fra den modsatte Side, at Examen ikke svarer til sin Hensigt og Intet faaer at betyde, naar det ikke er de Bedkommendes egne Lærere, der selv exami- nere. Overfor denne Betragtning af Sagen vilde jeg finde det meget naturligt, at man saavidt muligt vilde sørge for, at Lærerne i Reglen kom til at examinere deres egne Ele- ver. Med Hensyn til, hvad den ærede Mini- ster udtalte om, at Ministeriet, hvis det ind- satte Seminarielærere i Examenscommis- sionen — hvad Ministeren naturligtvis har for- beholdt sig og maatte forbeholde sig, thi ellers vilde hele Bestemmelsen være ørkesløs — vilde det ligesaagodt, naar det kunde finde dertil egnede Mænd, tage Lærere fra de private Seminarier, skal jeg bemærke, at det glæder mig at høre dette, men jeg maa gjøre opmærk- som paa, at en aldeles modsat Betragtning har gjort sig gjældende i Landsstingets Ud- valg og i dets Betænkning; thi der har man Side 4 paa 2 Spalter overfor hinan- den skildret, hvorledes man betragtede de private Lærere og Statsseminarielærerne, og der udtaler man, at man ikke har den mindste Sikkerhed for, at de private Lærere have Evne, ja ikke engang for, at de have god Villie til at examinere saaledes, at man kan